

26. Fra Direktionen for Aktiefelskabet „Silkeborg Badesanatorium (Koldtvandskuranstalt)“ om et Statslån paa 2,000 Kr. (Indbragt den 20de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds, Byriel-Jensen).

Et Andragende af lignende Indhold (fra Silkeborg Rneippkuranstalt) var indbragt i forrige Samling (se Tillæg B. for 1898—99, Sp. 515—18). Udvalget gjorde ikke Indstilling. Der henvises nu til, at Anstalten i de 2 første Driſtsaar fra 1ste Maj 1897 til 31te Januar 1899 har været besøgt af 960 Kurgæster, hvoraf 167 Personer have faaet Kur mod halv Betaling samt enkelte helt fri Kur, hvilket har medført en Mindreindtægt af omtrent 2,500 Kr. Aktionærerne have intet Udbytte faaet for det forløbne Driſtsaar og ville heller intet faa for det indeværende.

3 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

27. Fra 4 Gaardejere i Taſt Sogn ved Rolding om Erſtattung for Tab ved deres Jorders Overſtærrelſe af den i 1864 dragne Grænselinie. (Indbragt den 24de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgkreds, Jesſen).

Ved Fredstraktaten af 1864 blev der tilſikret Lodſejere fri og uhindret Færdſjel til og Benyttelſe af de af deres Jorder, der laa Syd for Grænsen. I de første Aar blev Fredstraktatens Beſtemmelſe i ſaa Henſeende overholdt, hvorfor der heller ikke mærkedes ſynderlig Ulempe af de ny Forhold paa de Gaarde, hvis Jorder vare blevne overſtaarne af Grænselinien. Snart blev det imidlertid anderledes, idet Karantæneforholdsregler, først fra danſk Side, ſenere fra tyſk, voldte Banſkeligheder. En nærmere Udvikling af, hvori diſſe Ubehageligheder og Tab have beſtaaet, er formentlig overflødig, da Regering og Rigsdag have anerkendt Tabenes Tilſtebeværelſe ved paa Finansloven af 1897—98 at bevilge Stadeserſtattung til flere Lodſejere med Jord paa begge Sider af Grænsen, nemlig til alle dem, ſom havde ejet deres Gaarde før 1864. Andragerne falde ikke ind under denne Kategori, men længe før 1864 har der hørt Jorder Syd for den nuværende Grænſe til deres Gaarde, ſom de i Tiden mellem 1864 og 1891 have overtaget ved Køb eller Arv til en Pris, der ſtod i Forhold til den i Fredstraktaten givne Ret, og hvori der ſølgelig ikke var givet Afſlag af Henſyn til Ulemper og Tab ved Karantæneforholdsregler, ſom i flere Aar antoges for at være forbigaaende. Gentagne Gange have Andragerne anſøgt Landbruksministeriet om Erſtattung, men paa den første Anſøgning modtoges Afſlag, og paa den anden er der endnu ikke indløbet Svar, ſkønt den er indſendt for omtrent 1½ Aar ſiden. Det forekommer Andragerne, at Villighed taler for, at de ſaa ſamme Erſtattung ſom de, der have ejet Gaardene før 1864, thi i de første Aar efter Fredsſlutningen var der ingen Ulemper, og ſenere have de lidt under de ſamme Banſkeligheder og maattet bære de ſamme Tab ſom hine. Skal der til Opnaaelſe af Erſtattung ſættes en Tidsfriſt for Ejendomsforholdet, bør Kolera-Maret vælges, da det da maatte gaa op for alle, hvilke Ulemper og Tab der var forbundet med at eje Jorder Syd for Grænsen, og desuden have de tyſke Karantæneforanſtaltninger ſiden da været ſaadanne, at enhver, der nu løber en Gaard af denne Art, tager Henſyn dertil. I Henhold til det udviklede, haabe Andragerne at ſaa en Erſtattung i Lighed med den, de andre Lodſejere allerede have opnaaet.

Udvalget gør ikke Indstilling.

28. Fra Formanden for de ſamvirkende Aftenſkoleforeninger om et Tilſtøb af 400 Kr. (Indbragt den 26de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Randers Amts 3dje Valgkreds, Bjerre).

Det er til Dækning af de Udgifter, ſom Aftenſkoleforeningernes Agitationsudvalg har haft for at fremme Aftenſkoleſagen her i Landet, at man ønsker de 400 Kr.